

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 3Sžk/2/2020  
Identifikačné číslo spisu: 6017200167  
Dátum vydania rozhodnutia: 18.06.2020  
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6017200167.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): M. M., nar. XX. júna XXXX, U., právne zastúpený: JUDr. Alena Cvopová, advokátka, Nográdyho 37, Zvolen, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sa/85/2017-36 zo dňa 10. júna 2019, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sa/85/2017-36 zo dňa 10. júna 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave podľa § 98 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) odmietol žalobu žalobcu proti nečinnosti žalovaného, ktorou sa domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by nariadil žalovanému vykonať obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. c) zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej aj len „správny poriadok“) vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného č.: SK/0793/99/2014 zo dňa 14. apríla 2016 z dôvodu, že žalovaný s ním nekonal ako s účastníkom konania.

2. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj rozhodnutím č.: P/0154/06/14 zo dňa 8. októbra 2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) uložil účastníkovi konania: Drevostav Zvolen, spol. s r. o. pokutu vo výške 350,- euro za porušenie povinností, ustanovených v § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a to na základe kontroly v prevádzke Drevostav Zvolen, spol. s r. o., (ďalej aj len „Drevostav“) vykonanej 29. novembra 2013 s došetrením dňa 4. marca 2014 a 2. apríla 2014. Žalobca nebol účastníkom tohto konania. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal Drevostav ako účastník konania odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č.: SK/0793/99/2014 zo dňa 14. apríla 2015 tak, že prvostupňové rozhodnutie

zrušil. Toto rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť dňa 20. apríla 2015. Na žiadosť žalobcu mu bolo správnym orgánom umožnené nahliadnuť do spisu. Následne žalobca doručil žalovanému návrh na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. c) správneho poriadku z dôvodu, že s ním žalovaný nekonal ako s účastníkom konania.

3. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že na priestupky zákona o ochrane spotrebiteľa ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch, teda zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“). S poukazom na § 72 zákona o priestupkoch upravujúcim účastníkov priestupkového konania uviedol, že jediným účastníkom priestupkového konania bol Drevostav. Na tejto skutočnosti nič nemení fakt, že kontrola bola vykonaná na základe spotrebiteľského podnetu podaného žalobcom. S poukazom na § 63 ods. 1 správneho poriadku uviedol, že obnovu konania možno povoliť iba na návrh účastníka konania, resp. správneho orgánu. Pretože žalobca nebol účastníkom správneho konania o uložení pokuty Drevostavu, nemal ani v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania postavenie účastníka konania. Podaním návrhu na obnovu konania nemohlo dôjsť k začatiu správneho konania (vo veci obnovy konania) ako samostatného konania, nakoľko v tomto „konaní“ žalobca nespĺňal predpoklady účastníka konania, definované v § 14 ods. 1 správneho poriadku. Nemohlo teda dôjsť k nečinnosti žalovaného. Predpokladom podania žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 244 ods. SSP je, že žalobca je účastníkom administratívneho konania, čo však v danom prípade nebolo splnené. Žaloba teda bola podaná neoprávnenou osobou a preto ju krajský súd napadnutým uznesením odmietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ zastúpený advokátkou včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania pred krajským súdom a trov kasačného konania.

5. Sťažovateľ kasačnú sťažnosť odôvodňoval tým, že rozhodnutie žalovaného bolo nezmyselne odôvodnené uplynutím subjektívnej lehoty, pričom toto uplynutie zapríčinil sám žalovaný. Okrem uvedeného sa žalovaný vôbec nezaoberal skutkovým stavom veci. Nečinnosť žalovaného spočíva aj v tom, že si nevyžiadal relevantný spisový materiál. V danom prípade sa nejedná o priestupkové konanie, nakoľko ide o uloženie pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Kontrola Drevostavu bola vykonaná na základe podnetu sťažovateľa, pričom tento v priebehu administratívneho konania predložil prvostupňovému orgánu doklady a prvostupňový orgán ho listom informoval ohľadom prerušenia kontroly, z čoho je podľa sťažovateľa zrejmé, že prvostupňový orgán s ním jednal ako s účastníkom, z čoho má za preukázané, že účastníkom bol. Uviedol, že rozhodnutím žalovaného bol ukrátený na svojich právach, nakoľko Okresný súd Zvolen mu v konaní sp. zn. 14C/35/2016 zamietol žalobu, pričom v odôvodnení poukázal na to, že v správnom konaní nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, z ktorého by mal zaujať iný právny názor než ten, ktorý vo veci vyslovil.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

7. Podľa § 242 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

8. Podľa § 244 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ako účastník administratívneho konania namietajúci nečinnosť orgánu verejnej správy neúspešne vyčerpala sťažnosť podľa osobitného predpisu alebo podnet na prokuratúre.

9. Podľa § 23 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.

10. Podľa § 72 zákona o priestupkoch v konaní o priestupku sú účastníkmi konania

- obvinený z priestupku,
- poškodený, ak ide o prejednávanie náhrady majetkovej škody spôsobenej priestupkom,
- vlastník veci, ktorá môže byť zhabaná alebo bola zhabaná, a to v časti konania týkajúcej sa zhabania veci,
- navrhovateľ, na návrh ktorého bolo začaté konanie o priestupku podľa § 68 ods. 1.

11. Podľa § 63 ods. 1 správneho poriadku obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

12. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovateľ podal žalobu proti nečinnosti žalovaného z dôvodu, že tento sa nevyjadril k jeho návrhu na obnovu konania, ktorý podal z dôvodu, že s ním nejednali ako s účastníkom, hoci s ním tak jednať mali. Z odôvodnenia krajského súdu je zrejmé, že sa s danou vecou dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s odôvodnením krajského súdu a poukazuje najmä na body 5, 7 a 8 napadnutého uznesenia, kde krajský súd správne konštatoval, že účastníkom správneho konania (in concreto priestupkového konania) bol výlučne Drevostav, pričom je zrejmé, že prvostupňový správny orgán postupoval podľa § 67 ods. 2 zákona o priestupkoch a uložil pokutu na základe kontroly, ktorá bola u účastníka konania vykonaná dňa 29. novembra 2013 s došetrením zo dňa 4. marca 2014 a z 2. apríla 2014. Sťažovateľa nemožno subsumovať pod ani jednu z kategórií účastníkov v zmysle § 72 zákona o priestupkoch, pričom skutočnosť, že kontrola výsledkom, ktorej bolo uloženie pokuty za porušenie povinností, ustanovených v § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bola vykonaná na jeho podnet - nemá sama o sebe vplyv na posúdenie jeho postavenia ako účastníka priestupkového konania v prejednávanej veci. Okrem toho obnova konania sa môže povoliť iba na návrh účastníka konania, resp. správneho orgánu, pričom žalobca účastníkom nebol. Vzhľadom na to, že nebol aktívne legitimovaným subjektom pre podanie návrhu na obnovu konania, nemohol sa stať ani účastníkom samotného konania o návrhu na obnovu. Následkom uvedeného je, že žalobca nenaplnil ani predpoklady účastníka konania, definované v § 14 ods. 1 správneho poriadku. Teda vo vzťahu k nemu nemohlo dôjsť k nečinnosti žalovaného.

13. Pokiaľ žalobca ako právny subjekt nebol v postavení účastníka v rámci správneho konania, nebol aktívne legitimovaným subjektom ani na podanie návrhu na obnovu konania. V dôsledku absencie postavenia účastníka správneho konania nie je ani subjektom aktívne legitimovaným na podanie žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 244 ods. 1 SSP.

14. Kasačný súd sa plne stotožnil s názorom krajského súdu a keďže sťažovateľ nedisponuje aktívnou legitimáciou pre podanie žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy, krajský súd správne žalobu odmietol. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd kasačnú sťažnosť zamietol.

15. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.